

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Scott SA og Kimberley Clark SNC, nu Kimberley Clark SAS

Sagsøgt: Ville d'Orléans

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour administrative d'appel de Nantes (Frankrig) — fortolkning af artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1) — støtte, som den franske regering har ydet Scott SA og Kimberly Clark — forpligtelse til uden forsinkelse at tilbagesøge støtte, der er erklæret uforenelig med Fællesmarkedet — betydningen for denne forpligtelse af en eventuel annullation af de opkrævninger, der er udstedt af de nationale myndigheder med henblik på tilbagesøgning af denne støtte på grund af formelle fejl

Konklusion

Artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88] skal fortolkes således, at den under omstændigheder, hvor de beløb, som svarer til den pågældende støtte, allerede er blevet tilbagebetalt, ikke er til hinder for en national domstols annullation på grund af en formel mangel af betalingsopkrævninger, der er udstedt med henblik på at tilbagesøge den ulovlige statsstøtte, når muligheden for berigtigelse af denne formelle mangel er sikret af national lovgivning. Denne bestemmelse er derimod til hinder for, at disse beløb — selv midlertidigt — på ny bliver udbetalt til modtagerne af denne støtte.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 29.8.2009.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-311/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — moms — international personbefordring — transportører med hjemsted uden for det nationale område pålagt fast afgiftsbeløb)

(2010/C 179/22)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz og M. Szpunar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 73, 168 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — international personbefordring ad vej — national lovgivning, hvorefter transportører med hjemsted i udlandet skal betale moms efter et system med et fast beløb, der udelukkende beregnes på grundlag af antallet af passagerer, der befordres på det nationale område, og hvorefter der ikke er mulighed for fradrag for afgift, pålagt på det foreliggende trin

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 73, 168 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet den har opkrævet merværdiafgift ifølge de nærmere regler, der er fastsat i § 35, nr. 1) og 3) — 5), i kapitel 13 i Finansministeriets bekendtgørelse af 27. april 2004 vedrørende gennemførelse af visse bestemmelser i loven om afgift på varer og tjenesteydelser.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2009.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 18. marts 2010 — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon mod Divani Akropolis Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki etaireia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos (Grækenland))

(Sag C-136/09) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — artikel 3 — begrebet »overføring til almenheden« — værker overført via tv-apparater, der er installeret i hotelværelser)

(2010/C 179/23)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgou
Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon

Sagsøgt: Divani Akropolis Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki etaireia

Intervenant: Xenodocheiako Epimelitirio tis Ellados

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Areios Pagos — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — begrebet »overføring til almenheden« — værker overført via tv-apparater, der er installeret i hotelværelser og forbundet med hotellets fællesantenne uden nogen anden mellemkomst fra hotellets side for hotelgæsternes modtagelse af signal

Konklusion

Idet hotelejereren har installeret fjernsyn i værelserne på sit hotel og forbundet dem med hotellets fællesantenne, foretager han alene af denne grund en overføring til almenheden i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-samfundet.

(¹) EUT C 141 af 20.6.2009.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 1. april 2010 — Sony Logistics Europe BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-153/10)

(2010/C 179/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sony Logistics Europe BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal fællesskabsretten, især EF-toldkodeksens (¹) artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 217, stk. 1, og artikel 11 i gennemførelsesforordningen til EF-toldkodeksens (²), jf. EF-toldkodeksens, artikel 243, fortolkes således, at en person, der er impliceret i en sag om opkrævet told, kan bestride tolden under henvisning til, at der i en anden medlemsstat og for de samme varer er udstedt en bindende tarifieringsoplysning, der på det pågældende tidspunkt stadig er anfægtet under en retssag, men til slut ændres?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan klarereren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen med henblik på varernes overgang til fri omsætning, i et tilfælde som det foreliggende påberåbe sig en bindende tarifieringsoplysning, i forhold til hvilken et med klarereren forbundet selskab, i hvis opdrag klarereren har foretaget toldangivelsen, er den berettigede og ikke klarereren?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, er fællesskabsretten da til hinder for, at en impliceret person i et tilfælde som det foreliggende kan påberåbe sig en national administrativ praksis, hvorefter de nationale myndigheder skaber en forventning om, at der ved tarifieringen af angivne varer kan støttes ret på en tarifieringsoplysning vedrørende de samme varer, som er udstedt til tredjemand?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Appel iværksat den 1. april 2010 af Nokia Oyj til prøvelse af dom afsagt den 20. januar 2010 af Retten (Ottende Afdeling) i sag T-460/07 — Nokia Oyj mod KHIM

(Sag C-154/10 P)

(2010/C 179/25)

Processprog: finsk

Parter

Appellant: Nokia Oyj (ved asianajaja C. Rehaag)